

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De infantium nece, Sermo CLII. Qui non recte tamen D. Seueriani titulo
circumfertur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

quibus præceptum est nos orare. Orate, inquit, pro *Mat. 15.*
persequentibus vos. Orandum est, fugiendum est, ut
& ille qui per ignorantiam furit, sanetur, & ille qui
patietur, de patientia palmam subeat, non subeat de
temeritate discrimen. Fratres, si Paulum Martyres
non fugissent, Paulum non fecissent. Hoc faciendum
docuit Christus: hoc nobis reliquit exemplum, ut
fugiente domino fugere indignum non putet seruus.
Et alia est causa quod fugit Christus, quod infans tē-
pus suæ distulit passionis, quod crucem supra trice-
simum annum vitæ corporalis ascendit: ut qui ad
vitam perfectum hominem fecerat, perfectam repa-
raret in vitam: & qualém terris dederat, talem red-
deret cœlo. Et quod ad Aegyptum fugit, aliam pro-
cedit ad causam. Fugit ad Aegyptum, ut perfidiam
Iudæorum per fidem gentium castigaret: nam domi-
num suum quem Iudea fugauerat, Aegyptus obsequé-
ter accepit, ut Ecclesiam Synagogæ, Iudeis Gentes
anteponendas in fide suam panderet per figuram.

De infantium nece, Sermo C L II.

*Qui non recte tamen D. Seueriani titulo cir-
cumfertur.*

Zelus quo tendat, quo prosiliat liuor, inuidia quo
feratur, Herodiana hodie parefecit immanitas:
quæ dum temporalis regni æmulatur angustias, æ-
terni regis ortum molitur extinguere, sicut ait E-
uangelista: *Tunc Herodes videns, quia illusus esset à ma-* *Mat. 2.*
gis, iratus est valde: & mittens, occidit omnes pueros qui
erant in Bethlehē & in omnibus finibus eius. Videns, quia
illusus esset à Magis: dolet impietas se illusam, dilatā
se crudelitas furit, fremit dolositas se deceptam, & in
se fraud reuersa, colliditur. Herodes stridet cadens ip-
se in laqueum quem tetedit, hinc iniuriam quam

K K 4 condiderat,

condiderat, euaginat: de fide perfidiæ sumit arma:
terreno quærit furore, quem natum cælitus non cre-
dit: ad sinus matrum mīlitum cogit castra, inter v-
bera arcem pietatis oppugnat, in teneris vberibus fer-
rum durat, lac fundit antequam sanguinem, dat an-
te mortem sentire, quam vitam, tenebras ingerit in-
trantibus lucem. Sic ait magister mali, minister doli,
iræ artifex, inuentor sceleris, impietatis auctor, pie-
tatis prædo, inimicus innocentiae, hostis naturæ,
malus omnibus, suis peior, pessimus sibi: quem
Christus non ut euaderet, sed ne videret, aufugit.
In altum tendens, cedit ab alto: cœlum pulsans, in-
trat profundum: in se vadit, qui vadit in Deum: se oc-
cidit, qui vitam conatur occidere: quia capi non po-
test perditione salus, occasione vita, æternitas fine. O
ambitio quam cæca semper? O quam semper præ-
sumptio pessimæ? O quam perdit concessa, qui in-
concessa captat: Herodes ob sidens terrenum regnum,
impugnat cœlestè, terrenis inhians, irruit in diuina:
ipsamque pietatem tota impietate sectatur. Audierat
natum Regem, quæsierat ubi, quando, vnde, & ad
quid: at qualiter debuerat, non quæsivit: quia apud il-
lum peccandi amor, amor innocentiae non manebat.
Destinatus ad scelus, ad piaculum promptus, paratus
ad crimen, causas innocentiae non requirit, ius abro-
gat, confundit fas, nefasque: cui nequitia est sodalis,
cui odiosa est æquitas, iniqüitas semper est amica, qui
cædibus viuit, qui se mun' sanguine, qui crudelita-
tem sectatur, cui de timore stat totum, de amore nil
constat. Herodes tunc cæcus sic Christum gladiis
quærit, inuestigat cruento, crudelitate rimatur, succe-
sorem timens, incessit in authorem: peremit innocen-
tes, volens innocentiam deperire. Rector populi,
morum custos, disciplinæ censor, iustitiæ indagator,
æquitatis

æquitatis defensor, seruator innocentia, ampliator populi, innocentis causam facit innocentium crimen, munus nati natorum vertit in pœnam, authoris ortum, orientem mandat occasum negocium salvantis, saluandorum iubet esse discrimen. Iudex audientes vocat, interrogat loquentes, negantes arguit, urget reos, percellit noxios, conscientias corripit, addicit complices, sententia dat detectos. Infantes quid? Quorum lingua tacuit, oculi nil viderunt, nil audierunt aures, manus nil fecerunt, & quibus actus nullus est, unde culpa? Sumpserunt mortem qui viuere nescierunt, non tempus affuit, non excusauit ætas, silentium non defendit, quibus apud Herodem solum quod natii sunt, hoc fuit crimen, & reuera, quomodo non rediderent naturæ creditum, à quibus causa exigebatur authoris? Infelix homo, qui sibi ad accusationem paravit omnia: ad excusandum spacium non reliquit, sed totum paravit ad pœnam. Qui excusabit quem pulsat innocentia, infantia impedit, lac ut sanguis accusat? Hoc contra Herodem. At Christus fututorum præscius, conscientius secretorum, cogitationum iudex, mentium persecutor, quare deseruit quos sciebat quærendos esse proper se, & proper se nouerat occidendos? Natus Rex, & Rex cœlestis quare neglexit milites innocentiae suæ, coarctatum sibi quare contempnit exercitum, quare cunabulis suis deputatas excubias sic reliquit, ut regem solum quæsitus hostis totum grassaretur in militem? Fratres, Christus non despexit suos milites, sed prouexit: quibus dedit ante triumphare, quam viuere: quos fecit capere sine concertatione victoriam, quos donauit coronis antequam membris, quos voluit virtutibus vicia præterire, ante cœlum possidere, quam terram, nec ante humanis inserere quam diuinis. Præmisit ergo

K K 5

Chri

Christus suos milites, non amisit : recepit suas acies, non reliquit. Beati , quos martyrio natos vidimus esse , non sæculo. Beati , qui labores in requiem , in refrigerium dolores, mœrores in gaudium commutarunt. Viuunt , viuunt , qui verè viuunt , qui pro Christo merentur occidi. Beati ventres qui portaerunt tales , beata vbera quæ se talibus infuderunt: beatæ lachrymæ quæ pro talibus fusæ flentibus gratiam baptismatis contulerunt. Nam diuerso modo, dono uno , in lachrymis suis matres , & sui filij suo sanguine baptizantur. In martyrio filiorum passæ sunt matres , nam gladius filiorum pertransiens membra ad matrem corda peruenit, & necesse est ut sint præmij consortes , quæ fuerunt sociæ passionis. Arridebat paruulus occisor , gladio adiocabatur infantulus , nutricis loco attendebat lactans percussoris horrorem , nescia lucis ætas moritura gaudebat : infans filius omnem hominem non hostem respicit , sed parentem. Matres tulerunt quicquid & angoris extitit, & doloris , & ideo non martyrij gaudio, martyrij lachrymas quæ fuderunt. Hoc loco attendat auditor, attendat ut intelligat martyrium non constare per meritum : sed venire per gratiam. In paruulis quæ voluntas , quod arbitrium, ubi captiuæ fuit & ipsa natura ? De martyrio ergo debemus totum Deo, nil nobis. Vincere diabolum , corpus tradere , contemnere viscera , tormenta expendere , lassare tortorem , capere de iniuriis gloriam , de morte vitam , non est virtutis humanæ , munera est diuini. Ad martyrium qui sua virtute currit per Christum non peruenit ad coronam : sed ipse nos cœlestè perducat ad pabulum , qui nostro dignatus est iacere in stabulo , Iesus Christus Nazarenus dominus noster, qui viuit & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Psal. 79.

De